

400 let kralické Bible

Nová poštovní známka, nejrůznější výstavy, veřejná čtení z Bible a další – to vše letos připomínalo a připomíná 400. výročí vydání poslední revize Šestidítky, tedy Bible kralické složené z knih Starého zákona, deuterokanonických knih (těch, které nebyly uznány jako inspirované) a Nového zákona.

Zajímavě se toto výročí sešlo s připomínkou 1150 let od příchodu Cyrila a Metoděje na naše území. Když solunští bratři připravovali překlad Nového zákona do staroslověnštiny, připomínali v předmluvě k tomuto překladu: *Slyšte nyní svým rozumem, slyšte všichni lidé slovanští, slyšte Slovo, od Boha přišlo, slovo, jež krmit lidské duše, slovo, jež sílí srdce i rozum, slovo to, jež vede k poznání Boha.* O sedm století později, v roce 1564, překládá biskup Jednoty bratrské Jan Blahoslav Nový zákon z řečtiny do češtiny a otevře tak možnost studovat Bibli do mnohem větší hloubky, vždyť do té doby se překlady pořizovaly z Vulgáty, tedy z latinského překladu Písma, a ne z originálních jazyků. K této práci pak skupina znalců jazyka přidala také pět dílů Starého zákona, přeloženého z hebrejštiny. Bible byla vydávána ve zmíněných šesti dílech, pro praktičnost však byla připravena

Starosta Kralic nad Oslavou, pan Emil Dračka, osobně provází tým TWR-CZ při návštěvě Památníku Bible kralické a představuje model místní tvrze.

Funkční replika tiskařského lisu, na kterém nám byl předveden tisk jednoho listu z knihy proroka Izaiáše.

1

Chtěl jsem poděkovat vám i Bohu za vaši službu a vysílání. Vaše činnost má pro můj život nesmírný význam. Díky vašim archivům pořadů si vás mohu kdykoliv poslechnout na cestě do školy či při jiné volné chvíli. Jste nesmírným přínosem pro každého jednoho posluchače. Ať vám Pán žehná. V minulých měsících se ve vašich pořadech **Večery pod lampou** objevily přednášky na téma „Studna lásky k pravdě“. Tento pořad byl pro mne nesmírně inspirativní. S požehnááním a pozdravem váš posluchač **Marek** ✉ Milé rádio, před 15 lety jsme s manželkou pravidelně skoro každý večer poslouchávali na Proglasu pořad **Světlem Bible**. Nahrávali jsme si jej na kazety, které se pak někde ztratily. Ten pořad je prostě skvělý, hodně nás duchovně

Součástí prohlídky Kralic byla i návštěva místního kostela, jehož stěny jsou popsány biblickými verši. Starosta Emil Dračka toho o historii věděl opravdu hodně.

nejvšednější věci připadají úplně samozřejmé – a snad i zapomenutelné? Mimořádnost počínu ivančicko-kralické tiskárny si můžete připomenout třeba návštěvou Památníku Bible kralické v Kralicích nad Oslavou, a nebo ještě lépe – prostým otevřením Bible.

Z návštěvy památníku Bible kralické bylo pořízeno ukázkové video, které můžete zhlédnout zde: <http://www.youtube.com/twrcz>

také jednodílka – v roce 1596 v malém vydání a ještě jednou ve větším vydání v roce 1613.

Napadlo by vás, že za peníze, za něž bylo ve své době možné pořídit Bibli kralickou, by se daly koupit například čtyři panské pláště, pět sudů piva, 720 vajec nebo půl koně? Kůň totiž stál dva stříbrné toлары, Bible pak jeden.

„Slovo, jež vede k poznání Boha“ máme dnes k dispozici v mnohých překladech, stačí jen natáhnout ruku a otevřít knihu. Někdy nám ty

Z pera pracovníka

Psa poslouchat naučíte, kočku ne. Kdo je na tom lépe? Lépe jsem na tom já se psem, který poslouchá. Mám lepší pocit. A které zvíře je na tom líp...? Těžko říct. Kočce svítí oči a jen z nich tušíte, že se psovi vysmívá: Musí poslouchat. Pes se kočce kolikrát raději vyhne... ani nemůže s domácím pánem na procházku, jak je blbá. Ale dejte do misky kus šunky a pod pohružkou trestu smrti nařídte kočce i psovi: Sněz jen půlku! Napište to, nakreslete, řekněte to, zaštekajte to, udělejte to, jak chcete... poperou se o ni, ještě než odděláte ruku od misky.

2

pozvedával. Strašně rádi bychom měli k dispozici všechny ty pořady, abychom si je mohli pouštět ve svém čase. Já například běhám, a u toho poslouchám MP3 – mluvené slovo. Prosim vás, nedaly by se ty pořady koupit, třeba na DVD nebo třeba někde existují na internetu. Pokud bychom mohli mít přístup ke všem pořadům, bylo by to úžasné! Děkuju všem z rozhlasu za vynikající pořady a za povzbudivá vysílání! Srdečně zdravím a na vaši laskavou odpověď se těším **Daniel** ✉ Dobrý deň, je úžasné, že vás zase po dlhej dobe môžem počúvať cez internet v mobile, čo som sa dozvedel s Antény, ktorú ste mi poslali. S veľkou nevôľou som niesol, keď sa prestalo do FM vysielania prenášať vaše vysielanie. Žiaľ, slovenské vysielanie je zatiaľ príliš

A tak nějak to vypadá například v supermarketu každý čtvrtek ráno. Začínají akce a ten fofr nákupních vozíků je obrazem touhy po nabídnuté „šunce“.

Ale některé slevy jsou fajn a když se dá na nákupu ušetřit, proč toho nevyužít. Myslela jsem ne na sebe, ale obecně blaho kolegů, když jsem se rozhodla udělat velký nákup Kofol v akci. Nebyl čtvrtek, ale byla akce. Zjistila jsem si, že bych potřebovala koupit asi 50 dvoulitrovků Kofoly a tímto nákupem oproti běžné ceně ušetřím kolegům 750 korun – a to už stojí za to. Do velkého vozíku jsem nakládala už šesté balení, když ke mně přistoupil muž z ochranky a upozornil mne, že mohu vzít jen dvě balení. Během mé konverzace s ochrankou se uvnitř mé osoby dostával do bodu varu pocit značně omezené svobody; vnější projevy jsem krotila na argumentaci, že to není nikde napsáno a zakázáno. Bylo – cedulka zapadla. Moje vařící mysl vymyslela alespoň náhradní plán a za pomoci náhodné spolunakupující jsem koupila alespoň čtyři balení. Dvě já a dva ona paní a za pokladnou jsme se vyrovnaly. Kalkulujíc, že jízda autem do obchodu jen pro osm Kofol se zase tak moc nevyplatila, jsem platila svoje Kofoly paní pokladní, které bylo úplně jasné, jak to všechno je. S úsměvem jen podotkla: „Víte, paní, kdyby tady nebylo to omezení, tak VY si ty Kofoly už nekoupíte vůbec. Ráno by sem přijeli drobní prodejci a koupili by do svých stánků úplně všechny, co tu máme.“ Jen to ve mně zasýčelo... jako voda na ohni.

Uvědomila jsem si, jak omezující zákaz může být vlastně ochranou mých práv, zabezpečením mých potřeb. Svět koček a psů je jiným světem – všechna zvířata mají od Pána Boha dostatečnou výbavu pro zvířecí život. Lidský život je úplně jiný a uvědomuji si, že se někdy chováme jako zvířata. Nějak nám nechce jít přes rozum, že Boží zákaz daný člověku je vždy pro dobro člověka, pro jeho ochranu, a dodržováním Božích principů se vyhneme nepříjemnostem – velmi často s dalekosáhlými a nevratnými důsledky.

Jitka Hovořáková, ekonomka

Z pera pracovníka

Práce technika v TWR je pro mě velmi dobrá zkušenost. Velmi si vážím toho, že mě před dvěma roky byla dána příležitost se do kolektivu TWR-CZ zapojit. Při této práci potkám mnoho různých, zajímavých lidí, od kterých se mohu dozvědět hodně užitečného. Jsem nesmírně rád a vděčný za to, že díky všem, kteří podporují tuto neziskovou organizaci, mohu chodit každý den do práce jako každý jiný, kdo má tu výsadu mít práci. Někdy je tato služba sice náročná, ale díky Bohu se jí daří. Bůh mě už několikrát při nahrávání různých pořadů oslovil a motivoval. Například mě nadchl, abych si více četl Boží slovo, které je podle Židům 4:12: „živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce“. Ne vždy se mi daří si Boží slovo číst, ale učím se to. Také pořady musí být připraveny v termínech – to mě zase učí určitě disciplíně neodkládat práci na později. Každý

3

„light“, stále málo dynamické, ešte stále s chybami, dovolať sa telefónom je lotéria. K vám som sa dovolal vždy, a aj na hlase bolo počuť, že ten, s ktorým hovorím, je v „ráži“, nie ako keby som sa dovolal niekomu v nedeľu ráno do postele. Nech vás Pán požehná zdravím a dostatkom financií, *Ján* ☒ Děkuji za vaši práci, pro mě důležité místo, kde jsem nemusela vysvětlovat, proč jsme nechali chlapečka s Downovým syndromem přijít na svět, jaká byla prenatalní diagnostika. Svět nás nepochopil a bohužel ani v církvi jsme neprožili spočinutí. Zůstalo jen pár přátel, kteří nám pomohli. Takže moc děkuji. *Andrea* ☒ Dobrý den, vaše rádio poslouchám přes internet. Před nějakou dobou (cca 2 roky) jsem jím nebyla tak oslovená jako nyní – takže

den v pravé poledne probíhá modlitební setkání celého týmu. Tak si můžeme denně připomínat tu skutečnost, že na to nejsme sami, ale že Bůh, který nám dal svého Syna, Pána Ježíše Krista, je spolu s námi se všemi.

Pavel Surý, technik

Programové změny

jsou tentokrát velice malé. Po dlouhé době jsme ukončili vysílání pořadu **Slova života a pravdy**, který léta věrně připravoval Adam Surjomartono. Patří mu za to veliký dík. Místo této relace od září 2013 nabízíme pohled do historie církve. Už před lety jsme natáčeli dlouhý cyklus krátkých zastavení u dějin Církve a protože autor tohoto pořadu, František Holeček, je křesťan i historik, dostávají i biblické záznamy nový důraz. V současné době jsme teprve kolem roku 40 našeho letopočtu, a tak pokud jste tento pořad ještě nezaznamenali, připojte se k poslechu vždy ve čtvrtek v 11:15 s reprízou v sobotu v 5 hodin ráno.

Z pera pracovníka

Update, upgrade, aktualizace – to jsou pojmy, se kterými se setkávají snad všichni uživatelé počítačů. „Udržujte svůj počítač aktualizovaný,“ doporučuje výrobce operačního systému. „Vaše virová databáze je zastaralá – stáhněte si novou verzi, aby byl váš počítač chráněný,“ vyzývá nás antivirový program. A skutečně, ať už se nám to líbí nebo ne, většinou je tomu tak – systém, který je aktualizovaný – tedy od svého výrobce doplněný o nejnovější opravy – daleko lépe odolává útokům počítačových virů a pokusům hackerů. Stejně tak i „systém“ našeho života je dobré a potřebné pravidelně aktualizovat, abychom byli schopni odolávat nejrůznějším útokům, které proti nám denně vedenou hackeři mnoha podob, řízení svým bossem Satanem. Aktualizovat je vždy nejlépe přímo od výrobce – v tomto případě od výrobce našeho života – Boha Stvořitele. Jak konkrétně? Způsobů je myslím řada, někdy se dokonce možná trochu těžko definují (zatím jsem třeba nikdy neslyšel přesně vysvětleno,

Bývalý člen Rady TWR-CZ a technik hudebního vydavatelství Recording Emil Kroczeck se dnes věnuje formátování starých nahrávek Jiřího Hurty. Při odevzdávání několikaměsíční práce si pokaždé dá „za odměnu“ kafe. Díky takto ochotným lidem může TWR-CZ sloužit dalším posluchačům.

4

VELKÁ POCHVALA pro vás a DÍK Pánu za to, že jste Mu k dispozici a dává vám tak skvělé nápady pro relace – jsem vámi moc pozhnaná ☺. Ještě bych měla dotaz ohledně posledního svědectví (*na CD, které jsme před časem nabízel k rozebrání*) – vyprávění končí přijetím Ježíše a vysvobozením ze zařikávání. Zajímalo by mě, co se dělo dál – jak proběhla rekonvalescence a jak se host dostal k vám do redakce? Děkuji a přeji Pánem pozhnané dny. *Katarína* ✉ Moji milí společníci na mateřské dovolené ☺, moc ráda poslouchám Rádio 7. Pomáhá mi udržovat pohled vzhůru a být pozitivně naladěna. Náš 5letý Ondra je také horlivým posluchačem **Piškotků** – už je zná z paměti, protože si je dnes a denně pouští už 2. měsíc. Zaregistrovala jsem,

jak člověk slyšel v konkrétní situaci Boží hlas, přestože věřím, že tuto zkušenost prožil), ale myslím, že základními prostředky pro aktualizaci našeho osobního „operačního systému“ stále zůstávají modlitba a čtení Bible. Možná se nám do toho vždycky nechce, zdržuje nás to, podobně jako nás může obtěžovat čekání na to, než se stáhne a nainstaluje aktualizace do počítače. Raději bychom se místo toho hned pustili do nějaké „užitečné práce“. Ale v konečném důsledku věřím, že se toto „zdržení“ vyplatí. Pokud aktualizaci zanedbáváme, rozdíl nemusí být poznat hned, a někdy dokonce ani delší dobu – zdá se, že všechno funguje, jak má, navíc nás nic nezdržuje... po čase nás však může čekat velmi nemilé překvapení v podobě těžkopádného, záhadnými poruchami trpícího a všelijakou havěť prolezlého systému, takže nezbývá nic jiného než jeho úplné přeinstalování – to tedy v tom lepším případě, pokud se přitom zároveň neztratí nebo nepoškodí uložené dokumenty, nebo nás internetový provider neodřízne od světa kvůli šíření spamu...

Aby mě odborníci nechytli za slovo – jsem si vědom, že jako většina příkladů, i tento je nedokonalý – někdy se totiž programátorům podaří vypustit aktualizaci, která místo, aby pomohla, naopak přinese další problém – jsme holt lidé chybující. Věřím ale, že Bůh takové chyby nedělá, a na aktualizace od Něj se můžeme vždycky spolehnout.

Závěrečné doporučení tedy zní: Pravidelně aktualizujeme své (osobní) systémy.

Daniel Zeman, šéftechnik

Z pera pracovníka

Čas plyne jako voda a v rádiu pracuji už druhým rokem. Náplň práce je opravdu pestrá a žádný den není stejný. Kromě mnoha jiného také dohlížím na to, aby byly vysílací směny řádně obsazené moderátory, ale někdy se stane, že je třeba rychle reagovat na různé nečekané a nechtěné změny. Například, když náhle onemocní moderátor a jeho směnu je třeba obsadit někým jiným, mám hned komunikační pohotovost. Telefony, SMS a kdejaké linky jsou do červena rozžhavené, abych sehnala náhradníka. Čas tlačí, adrenalin stoupá a já se v duchu modlím, aby se co nejrychleji někdo „našel“. A tady vidím Boží zásahy v praxi. Nikdy se nestalo, aby místo za mikrofonem zůstalo prázdné. Například na jednu takovou výzvu bleskově reagovala naše dlouhodobě spolupracující externistka, že jí zrovna odpadla škola a že už sedí v tramvaji a jede do rádia vysílat... A to jsou ty okamžiky, které mě vždycky neustále překvapují, jak rychle Pán Bůh pracuje v srdcích lidí. Zasáhne v pravou chvíli, v pravý okamžik a už nabývám spíše dojmu že mě „předbíhá“, že má prostě už řešení připraveno v době, kdy já ještě nevím, že nějaká potřeba nouzového řešení nastane. Prostě – je to Bůh! Naplňuje mě neustálou vděčností za Jeho velkou pomoc a věrnost v každém dni.

Hana Žihová, asistentka

že v současnosti probíhá v pořadu **Pohovka** seminář o chvalách (či o vedení chval). To by mě moc zajímalo – a částečně jsem i něco z toho slyšela a dost mě to nadchlo. Moc ráda bych to slyšela celé, ale ani premiéra ani repríza není v čase, kdy bych měla klid od dětí a plně se soustředila. Šlo by celý tento seminář nějak získat a poslechnout? (Nehledě na to, že bych to ráda rozšířila všem ostatním služebníkům ve chvalách u nás ve sboru.) Děkuji za odpověď a přeji mocné Boží požehnání do vaší služby i osobních životů. *Janka* ✉ Dobrý den, velmi na mne zapůsobilo pondělní dopolední vysílání TWR – R7, kdy se zvedala voda na velké části naší země. Podali jste krátkou zprávu o několika zatopených nebo ohrožených místech.

Bílé Vánoce

Přijměte pozvání ke speciálnímu adventnímu a vánočnímu vysílání české redakce Rádia 7 - letos s podtitulem Bílé Vánoce.

Na **Štědrý den** budeme vysílat do oběda a jeho podobu pro vás kompletuje Lucie Endlicherová, která vás bude vysíláním živě provázet.

25. prosince s vámi budeme naopak od 12. hodiny do půlnoci; připravujeme celé odpoledne se zajímavými hosty, kteří budou mluvit o svých oblíbených barvách a také o barevných životních zkušenostech víry. Uslyšíte například Marka Prosnera, který, i když nemá Vánoce moc rád, přece prožívá radost z narození Ježíše. Ale, jak říká, je to jen půlka radosti. Tu druhou připomínají Velikonoce. Zazní také vyprávění Petra Pokorného, který, ač krátkozraký, se dnes raduje z toho, že může být vášnivým houbařem - a že je z čeho se radovat. Přidáme také „reportáž“ ze zdánlivě „šedivého“ života matky pěti dětí Věrky Húšřové či příběh Honzy Kubiše, který by se dal shrnout větou „z bláta do světla“. Celé odpoledne pak vyústí do slavnostní bohoslužby ve 20 hodin.

„**Na Štěpána**“ se pak opravdu zaměříme na tuto osobnost rané církve v mnoha příspěvcích a rozhovorech.

Silvestrovským dopoledním vysíláním vás pak provedou Lída Hojková a Lenka Malinová - a už teď avizují, že ho „postaví na hlavu“. V dopoledním programu tedy najdete **Noční můry** a další pořady, které budou v úplně jiném „šatu“. Budeme samozřejmě čekat také na vaše reakce přímo do vysílání.

Ač už je mnohé nachystáno, mnohé je také ve fázi rozsáhlých příprav - a tak, máte-li nějaký dobrý nápad, jak obohatit závěrečné dny roku 2013 ve vysílání Rádia 7, určitě zavolejte nebo napište!

Z pera pracovníka

Nedávno mě oslovili z jednoho časopisu, abych přispěla odpovědí na anketní otázku k tématu radost z Hospodina. Zněla: Co křesťanům bere radost?

Ráda bych napsala, že křesťané jsou smutní ze stavu, ve kterém tento svět leží. Vidíme drzost, aroganci, bezpráví, nespravedlnost, pohrdání druhými, pomluvy, hádky, neochotu ke smíření, narůstající zlo atd. Žel to tak není. Tedy, abych někoho neurazila, určitě někteří křesťané pláčou nad stavem, ve kterém se naše společnost nachází. V tom případě buďte pokojní.

Stačí se však podívat na nedávné diskuse věřících ohledně volby prezidenta. Nebo diskuse k tématu celostátních voleb. Žasla jsem, a pak už jsem se raději do pročítání nepouštěla.

Mnohé osobnosti si v jednom deníku postesky, že naše společnost se nachází v morálním úpadku. Nejen ta politická. Úpadek ale nepřichází ze dne na den. Začal už dávno. Tam, kde počne touha po moci, se přidá lež, dále zrada, krádež a ano - nakonec přijde smrt.

6

Nepodařilo se hned spojit se spolupracovníkem br. Plaňanským, ale podařila se oběma redaktorkám velká věc. Byla to zvláštní chvíle, kdy uprostřed všech těch zpráv a událostí se obě modlily za pokoj a posilu pro všechny postižené povodní. Víím, že mnoho vašich posluchačů zasažených povodní pravděpodobně v tuto chvíli neposlouchalo a taky víím, že modlitby nebyly jenom za posluchače či příznivce TWR. Byla to zvláštní chvíle, kdy jsem i já mohl připojit své AMEN z místa, kde nehrozila žádná povodeň. Celou redakci zdraví *Pavel* ✉ Vážený duchovní přítel, moc vám děkuji za vysílání pořadu **Kudy kam** a téma „Láska k Pravdě“ od Davida Louly ze Žďáru nad Sázavou. Je to stálice na ploše našeho PC a při každém otevření posiluje

Komu věřit? Kam se schovat? Do církve přece. Ano, bylo by krásné, kdyby v naší zemi existovala místočka, kam se fito slabí, opovrhovaní, utiskovaní budou moci ukrýt. Kde budou uzdravení a posílení. Místo, kde načerpají a pozvednou hlavu. Jistě takové skryše jsou, ale udělejme všechno pro jejich opečování. Budme na modlitbách, hlídáme si řeč, postoj, držme se pravdy. V Kristu můžeme být čestnými lidmi. Na otázku, co mi tedy bere radost, odpovídám, že mi vadí, když morální úpadek vidím v církvi. Radost z Hospodina mi však nevezme nikdo.

Jiřina Gina Čunková, hudební redaktorka

Kateřina Hodecová na pracovním výjezdu v Chomutově – natáčení svědectví.

Z pera pracovníka

Každý z nás, ať už zažíváme cokoliv, potřebujeme mít jistotu toho, že Bůh je s námi, že je nám blízko. Někdy jsme si skoro jisti, že na nás Bůh zapomněl, jindy víme, že Bůh je při nás, ať se děje cokoliv. Zaměřujeme se na svou práci, studium, vlastní problémy, na vlastní život, zážitky – a uniká nám podstata toho, proč tady vlastně jsme.

Apoštol Jan píše ve svém prvním listu: „Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven.“ (1. Jan 1, 1-2)

Pokud máme naplnit Ježíšovo poslání, potřebujeme se zaměřit na Něj. Jan říká, že zvěstují to, co viděli, slyšeli, čeho se dotkli, co zakusili na vlastní kůži. Bylo to něco, co sami zažili s Ježíšem, v tom blízkém vztahu, který s Ním každý den měli. Nepotřebovali číst příběhy jiných nebo koukat na to, co jiní prožívají, zvěstovali to, co sami zažili. To slovo pak bylo proměňující, přinášející život. Jan a tehdejší církev měli každý svůj příběh, který zažili s Ježíšem, ať už v těle nebo skrze Ducha svatého. Jaký příběh máme my? Co já? Co ty? Necítíme, že nám chybí to, co měli oni? Ta zkušenost, ten dotek, ten zvuk, příběh, ve kterém jsme my a Bůh, který jedná, mluví a dotýká se? Usilujeme tedy o to, abychom získali to, co jsme nikdy neměli, nebo to, co jsme ztratili. Ať je náš vztah s živým Kristem proměňující nejen pro nás, ale také pro lidi, kteří o Něm ještě neslyšeli. Přál bych si, abychom všichni mohli zažít to, o čem píše Jan, protože i nám byl zjeven život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Jan Konečný, technik

lásku k Pravdě. Jiří ☒ Dobrý deň! Chcel by som vám poďakovať za vašu nasadenú prácu pre Pánovo dielo. Nech je veľa Božej milosti pri každej službe, ktorou aj cez rádio môže byť oslávený Pán Ježiš. Buďte silní a pevní v Kristu. Pán s Vami! Andrej ☒ Dobrý den, dnes v **Kormidle** jste pustili dvě pěkné písničky, prosím o jejich názvy a interprety. Nebylo by možné, abyste rovnou v pořadu Kormidlo oznamovali údaje o písničkách? Mimochodem dnešní Kormidlo bylo samá díra. Proč nemůžete navázat po přerušení na tom místě, kde k tomu přerušení došlo? S pozdravem Štěpán ☒ Moji milí v TWR, nedá mi to teď po poslechu **Houpacího křesla**. Mám to na srdci už delší dobu – a sice to, že vysíláte pořady i několik let staré – což mi vůbec

Kdo je TWR-CZ

Od samotného založení TWR-CZ už uplynulo více než 23 let. Celou dobu jsme registrováni jako občanské sdružení.

Naši zákonodárci zase vymysleli něco, co nechápeme, ale budeme muset respektovat. Od 1. 1. 2014 se zákonem ruší občanská sdružení a nově se zavádí spolky. (Možná někteří pamatujete, že v polovině minulého století se na vesnicích běžně chodilo nakupovat do Spolku – tak se označovaly tzv. družstevní prodejny ☺). S těmito spolky tato změna nemá nic společného, změna názvu je jen zástupný problém a stát se chystá opět posílit svoji administrativní a věcnou kontrolu. Spolky budou nově registrovány ve veřejném rejstříku spolků, který povedou rejstříkové (krajské) soudy, kde budou mimo jiné zveřejněna také jména statutárních orgánů spolku, stanovy a další předepsané náležitosti. Soud bude také rozhodovat o tom, zda činnost toho kterého spolku je či není veřejně prospěšná, neboť se chystá návrh zákona o veřejné prospěšnosti, což bude mít další návaznost na to, zda dary, které spolku poskytnou jednotliví dárci, budou (či nebudou) uznány jako odečitatelná položka z daňového základu dárců. Víím, že Boží dílo je v Božích rukou, a ne v rukou soudů, ale to neznamená, že bychom neměli a nemohli Pána Boha prosit, aby státní moc nedělala Božím dílu překážky a aby ani Trans World Radio neutrpělo újmu. Na registrační převod je vyhrazena lhůta tři roky a je docela možné, že zákonodárci ještě vše několikrát změní anebo novelu nějak zruší. Vše je v Božích rukou. V této souvislosti se sluší opět po čase připomenout složení statutárních orgánů Trans World Radia (je také k nahlédnutí na webu). Poslední jednání Rady TWR-CZ se uskutečnilo v druhé polovině října tohoto roku a mimo jiné byly voleny i statutární orgány.

Rada TWR-CZ:

Aleš Navrátil (Apoštolská církev), člen a předseda Rady
Marek Prosner (Křesťanská společnost), člen a místopředseda Rady
Petr Raus (Církev bratrská), člen Rady a člen revizní komise
Jan Viktorin (Křesťanské sbory), člen Rady a člen revizní komise
Aleš Bartošek (ředitel TWR-CZ), člen Rady
Kateřina Hodecová (zástupkyně ředitele TWR-CZ), člen Rady
Luboš Hlavsa (Bratrská jednota baptistů), člen Rady

8

*Součástí dětských pořadů je velmi populární program **Piškotky**. Snímek z natáčení další série – zleva Jan Vytršal, Lída Hojková, Petra Eliášová a Daniel Zeman.*

nevadí, ale vadí mi, že to neřeknete! Zvláště u Marie Frydrychové čekám aktuální vzhled do situace a pak slyším, že např. letos na podzim nás žádné volby nečekají... Nebo pořad **Stopy**, opravdu bych uvítala, kdyby bylo řečeno, ze kterého je to roku a taky mě napadlo, že by stálo za to natočit s těmi lidmi pokračování – další díl, jak Bůh jednal v jejich životech od té doby, co jste s nimi natáčeli. Ale to je jen takový nápad, nevím, jak dalece pro vás realizovatelný. Moc vás zdravím a přeji všechno dobré, díky Bohu za vaše vysílání a vaši věrnost. Marie ☒ Milí sourozenci z TWR! Děkuji za vaše vysílání, které mne velice obohacuje. Často se mi stává, že mi odpovídáte na nevyčtené otázky... Eva ☒ Dobrý den, vybíráte hezké písně. Dnes jsme

Josef Hurta (Českobratrská církev evangelická), člen Rady
Jiří Kaleta (Slezská církev evangelická augspurského vyznání), člen Rady
Karel Káňa (Apoštolská církev), člen Rady
Pavel Křivohlavý (Českobratrská církev evangelická), člen Rady.
Otakar Vožeh, člen Rady
Jaroslav Šmahel (Církev bratrská), kandidát Rady
Jaroslav Šupík (Křesťanské sbory), kandidát Rady
Peter Kolarovský (TWR-Europe), přísedící

Pracovní tým:

Aleš Bartošek, ředitel, redaktor
Kateřina Hodecová, zástupkyně ředitele, šéfredaktorka českých programů Rádia 7
Jitka Hovořáková, ekonomka, členka Misijního vedení
Vlastimil Kolegar, služba posluchačům, člen Misijního vedení
Daniel Zeman, šéftechnik, člen Misijního vedení
Jiřina Čunková, hudební redaktorka
Petra Eliášová, redaktorka
Lucie Endlicherová, redaktorka
Lída Hojková, redaktorka
Jan Konečný, technik
Lenka Malinová, redaktorka
Pavel Surý, technik
Hana Žihová, asistentka

Z pera pracovníka

Letos jsem se z Boží milosti dožil 60 let. A není to jen o tom, že jsem se dožil. Bůh mi dal úžasné věci v životě prožít. Základem mé radosti je dokonalé odpuštění všech mých hříchů skrze oběť Pána Ježíše Krista, kterého jsem do svého života přijal ve 13 letech. A pak by mohl následovat další dlouhý výčet, nekonečný výčet, omezený jen nedokonalostí mé paměti. Výčet darů a požehnaní. V jedné staré písni je text „sečti všechny dary, které Pán ti dal...“ Nesečtu, je toho mnoho. Přesto člověk stále něco chce a ještě častěji to, co mají druzí a on sám ne a závidí. Často máme mnoho, ale chceme nové a lepší. Nebere to konce. Od manželky a dcery jsem k narozeninám dostal 1300 ks papírových fotografií. Nemám rád ty digitální – jen někde v počítači. Mám rád papírové v albu. Máme doma už tisíce rodinných fotografií, ale za poslední tři roky nebyla žádná, všechny zůstávaly v počítači a ty jsem nyní dostal ve velké krabici. Už jen prohlížení těchto fotografií vzbuzuje jeden převažující pocit: Vděčnost, jak

9

slyšeli i pikolu a orchestr. Dobrý průřez hudbou. ☺ Děkuji, *Pavel* ✉ Drahé Rádio 7, děkuji, že jste! *Marek* ✉ Dobrý den, moc děkuji za váš pořad **Ke kořenům** a zejména teď za díly o králi Šalomounovi. To jsou jedny z nejlepších rozborů Bible, co jsem kdy slyšela! *Zdeňka* ✉ Dobrý den, zdravíme vás z Kopřivnice! Moc děkujeme za dnešní sobotní vysílání (**pořadu Na sobotní frekvenci Proglasu**) – ohledně správy financí. Poslouchali jsme s velkým zaujetím a velmi nás to inspirovalo. Místy jsme i přerušili snídani – aby nám nic neuniklo... ALE – nekonečné mudrování pana Františka člověka otráví. Při vaší návštěvě sboru AC Kopřivnice nás paní Lída Hojková uklidnila, že už panu Františkovi nedáváte prostor – a hle, dnes si zabral zas kusanec

se máme dobře. Co vše krásného jsme prožili, čím těžkým s Boží pomocí prošli, kolik přátel s námi kde bylo... úžasné.

Je pravda, že jsem mnohdy docela unaven, ale zase umím odpočívat. A tak jsme se letos s manželkou těšili na dovolenou a přihlásili se na konferenci seniorů BJB do Ráčkovej doliny ve Vysokých Tatrách. Do přihlášky jsem napsal: „Nejsem baptista a ještě ani nejsem důchodce – vezmete nás?“ A vzali. Těšili jsme se na září, jak si odpočineme. Jen jsme nevěděli, zda tam někoho budeme znát. Ze zkušeností vím, o čem se baví moji vrstevníci anebo i mladší přátelé... Většinou o tom, čím hlavně žijí. Podnikání, dovolená, škola a děti, zaměstnání, nemoci, problémy se šéfy, problémy s podřízenými, neplatiči, politika, nespokojenost v církvi... Víím, že nějaké odreagování od takovýchto starostí je především v krátkodobých výpadech někam mimo, kde se hodně zasmějeme, dobře najíme, nadýcháme čerstvého vzduchu a pak na toto nezávazné odpočívání vzpomínáme v práci, ve sboru, doma a šťve nás, že tak nevypadá celý rok. A jsem se – s tímto dojmem – trošku děsil tatranských seniorských řečí o nemocech, lékářích, drahotě, zklamáních, a s manželkou jsme byli připraveni na vycházky do přírody – že si prostě hlavně odpočineme. Do auta jsme si dali hole, také pepřový sprej na medvědy, dobré boty a jeli na setkání seniorů. Ubytovali jsme se a při prvním seznámonání zjistili, že našich 60 let je dětský věk oproti všem ostatním. Průměrný věk byl asi 80 let, nejstaršímu bylo myslím 93 roků a celkem nás tam bylo kolem 60. Většinou přšelo – venku jsme byli jen jednou. Pět dnů jsme poslouchali. A víte, o čem se senioři bavili? Oni se ani tak moc nechtěli bavit. Oni hlavně chtěli naslouchat. Naslouchat jeden druhému. Od rána do večera. Každý den bylo nějaké biblické vyučování a každý den byla spousta „organizovaného naslouchání“. Babičky a dědečkové (ve skutečnosti i prapra-) povídali a vzpomínali, jak je Pán Bůh vedl. Co v jejich životě dělal Pán Ježíš. Žádné bolístky, žádné problémy, jen vzpomínky. Skoro věřím, že si nepamatovali, co měli včera k obědu, ale jasné detaily Božích zásahů v jejich životě byly tak barevné jako ty fotografie v albu. Když jsem se díval do jejich očí, viděl jsem velikou, hlubokou radost. Přímou jasnou zář radosti. Znáte svítící oči, že? Třeba ty dětské, když jsou šťastně překvapené... Už mnohdy nemohli číst malá písmena v Bibli, a tak ji citovali z paměti. Byli jsme s manželkou jako „vytrženi“ z běžného života. A když bylo opravdu volno na pokojích, volno u jídla? Stačilo na nové přátelské vztahy.

Nikdy jsme něco podobného nezažili, a tak nějak sám sebe se ptám, zda je možné, aby se tato radost dostavila v 80. roce života, když ji mnoho věřících nemá celý aktivní život. Jen samé starosti a únava. A přitom ty příběhy seniorů a jejich situace v jejich aktivním věku byla **nesrovnatelně (!)** těžší než život dtivě většiny nás. Jiskra radosti v oku – to je to, co se objevuje při vděčnosti za Boží lásku a oběť Pána Ježíše Krista. Chybí Ti? Co vlastně?

Senioři nevěděli, že pracuji v TWR v Brně – myslím, to jen někteří tušili ☺, ale poslední den jsem mohl hovořit o tom, jak nás v TWR-CZ Pán Bůh provází svou milostí. A pak se strhla lavina vděčnosti za české vysílání ... To bylo radosti.

Aleš Bartošek, ředitel

vysílacího času. Co takhle nastavit posluchačům jasná pravidla – že mohou do vysílání zasahovat pouze svými dotazy a ne předkládat dalším posluchačům svá „politická prohlášení“ či „názory na zrovna přečtené papežské encykliky“. Připadá mi to nefér vůči ostatním posluchačům, když si nějaký umanutec zabírá drahocenný vysílací čas pro sebe na úkor zajímavého hosta. Mějte se hezky, odvádíte dobrou a potřebnou práci. Bůh s vámi. *Standa a Simona* ☒ Dobrý den, chtěl bych nechat zahrát vašim pracovníkům Návazné služby. Objednal jsem si CD Piškoty a ony bleskurychle přišly. Super. Děkuji, *Pavel* ☒ Krásné pozeňnané odpoledne, rádi bychom touto cestou poděkovali všem pracovníkům Rádia 7 za jejich vstřícnost, laskavost,

ŽIVOT VÍRY

Mezidenominální křesťanský měsíčník

- ▣ povzbuzení ve víře
- ▣ aktuální, prakticky pojatá témata
- ▣ zpravodajství z křesťanského světa
- ▣ přehled o chystaných akcích
- ▣ evangelikální pohled na společenské dění

Skutečný život ● Opravdová víra ● Reálný Bůh

www.zivotviry.cz

- www.facebook.com/zivotviry
- Rádi Vám zdarma zašleme ukázkový výtisk.
- objednávky: ● on-line ● predplatne@zivotviry.cz ● tel.: 284 841 922
- eŽV – internetová verze za zvýhodněnou cenu
- Soutěž pro nové i současné předplatitele, kteří si předplatí do 31. 12. 2013

Z pera pracovníka

V naší práci si musíme zvyknout na to, že žádný den není stejný a dokonce i na to, že naplánovat si úkoly, které chceme ten den zvládnout, ještě nemusí znamenat, že to tak bude. Adrenalinu je tady stále dost a stále musíme řešit nečekané události a mnohdy improvizovat. Jako příklad uvedu jeden docela obyčejný den. Ráno v devět bylo naplánované natáčení četby na pokračování. Začali jsme dobře – natočili jednu část a pokračovali ve druhé. Když už zbývalo načíst snad jen jednu stránku textu do konce, vypnula elektřina. Co teď? Chvilí jsme čekali, ale vypadalo to na dlouho. Nakonec jsme byli bez proudu skoro dvě hodiny. Veškerou práci děláme na počítači, jsme tedy na elektrickém proudu závislí. Snažili jsme se dobu bez proudu využít, jak se dalo. Jedna kolegyně šla vyplet záhon růží před domem, jiná se ujala role kadeřnice. Proud naskočil před polednem. Sešli jsme se na modlitební chvíli, naobědvali se a pracovali dál..

Na druhou stranu stále znova a znova zažíváme Boží zázraky a vedení. Někdy věci běží bez našeho přičinění a zapadají do sebe, že je jasné, kdo je za tím. Jednu středu, kdy k nám dojíždějí hosté do vysílání z různých míst, jsem čekala na své hosty z Opavy. Domluvili jsme si čas, kdy přijedou, s ohledem na to, že jsme s nimi před pořadem, do kterého byli pozváni, chtěli natáčet svědectví. Měli jsme dvouhodinovou rezervu. Ukázalo se, že to bylo moudré. Stáli více než hodinu v zácpě na dálnici kousek před Brnem... Vzhledem k časové rezervě jsme všechno krásně stihli. Biblická zaslíbení, která čteme a známe, jako třeba, že „Kdo očekává na Hospodina, nebude zahanben“, zažíváme v praxi.

Lenka Malinová, redaktorka

Z pera pracovníka

Bylo krásné říjnové nedělní poledne. Seděla jsem na lavičce se svým starším synem. Chtěli jsme si popovídat. Ukázalo se, že na klidný rozhovor jsme si nevybrali nejvhodnější místo. Po nábřeží korzovala spousta lidí a mezi nimi hodně známých. Takže jsme rozhovor neustále přerušovali zdravením a vypyřádáním, jak se komu daří.

Ale ne, nebyl to ztracený čas. To měl Pán Bůh jen pro mě v rukávu cosi, co bych minula, kdybychom seděli někde jinde. Jednu chvíli nás míjel pár – on a ona. Nečekaně se on oddělil a obrátil se k naší lavičce. „Ahoj Lído, jak se máš?“ Překvapeně koftám „Ahoj.....Pavle?“ Nebyla jsem si úplně jistá, jestli tenhle mladý, hladce oholený muž s usměvavýma očima je skutečně ten vlasatý svéráz, který jednu dobu patřil k naší mládeži. Změnil se. Rázem mi prolétly hlavou okolnosti jeho odchodu z křesťanského sboru a uvědomila jsem si radost, že se hlásí. „Já tě slyším v rádiu!“ Cože? Prosím? Usmívám se a přátelsky si chvíli povídáme. Pracoval v zahraničí, teď nějakou dobu tady v Čechách a kdoví, kam ho dobrodružná povaha zase zavane. Dobrodružnou povahu

velké pracovní nasazení, lásku a přátelství, které nám prokazují velmi laskavými slovy i skutky. *Věrka a Petr* ✉ Dobrý den, blahopřeji k výročí!!! Stále si uvědomuji, že je to velká milost a požehnání mít takové rádio s dobrým příjem přes satelit i internet. A především s výborným obsahem vysílaných programů. Blahopřání VŠEM techniků, redaktorům, spolupracovníkům... Rádio vás posloucháme ☺. *Pavel* ✉ Dobrý den, milí přátelé, posílám velké poděkování za pořady vám všem. Těžko se mi děkuje za nějaký konkrétní pořad, protože to bych vám musela psát každý den, a to nezvládám.. Nejnověji mě zaujal pořad **Kudy kam** o zdravém sboru a moc ráda jsem také za už delší dobu zařazené nedělní **bohoslužby**, ale nerada jmenuji jen

Každoroční sanitární den v budově TWR-CZ je poznamenám nejen spoustou náleží zapomenutých věcí a odvozem nepotřebného materiálu na skládku, ale především generální očištěm všech prostor budovy – jak jinak než vše vlastními silami.

máme prý přeci společnou! Ještě na mou adresu dodal „něco jako vichřice“, ale to sem nepatří ☺. Po pár minutkách se loučíme. Neodolám momentálnímu impulzu a srdečně ho sevřu v náručí. Snad se partnerka nebude zlobit.... A když se vzdálí, přemůže mě vděčnost. Pán Bůh evidentně s tímhle mužem neskončil. Zdá se, že s ním dál vede dialog. A používá k tomu vysílání Rádía 7! Za pár minut se u naší lavičky zastavují dvě mladé ženy, křesťanky. Celá rozradostněná jim vyprávím, co jsem právě prožila. Sdílím se, jak je někdy vysílání náročné v tom, že člověk nevidí ohlas. Průběžně bojujeme s pocity, že vysíláme pro pár věrných posluchačů a že naše práce nemá větší dosah. Aspoň já bych si přála, aby se energie, kterou věnují všichni členové týmu Rádía 7 službě, „vyplácela“ v množství lidí, kteří se budou vystavovat působení Božího slova. A nadto ta radost, že Pán Bůh o někom, o kom jsem si myslela, že je ztracený, dobře ví a nachází cesty, jak se k němu přiblížit! „Vaše práce má velký smysl!“ potřásá důrazně hlavou Nina. „Zrovna včera jsem cosi poslouchala a tak mě to přemohlo, že jsem u přijímače musela kleknout a vylévat své srdce před Bohem. Byla to síla. A z mnoha vašich pořadů přijímám velké požehnání!“ Nevěděla jsem, že Nina poslouchá. A nedozvěděla bych se o její chvíli na kolenou, kdyby Pán nepřipravil tohle nedělní polední setkání.

Věřím, že Bůh nastrojil tato dvě setkání pro povzbuzení. Pozdvihl tak mě i ostatní kolegy, když jsem o tom při polední modlitbě vyprávěla a věřím, že chce povzbudit i vás všechny, kteří práci Trans World Radia různými formami podporujete. Děkujeme, že věříte, že tato služba má smysl. A nejmýš díky Bohu, který jí ten smysl dává!

Lída Hojková, redaktorka

13

jeden pořad, protože i všechny ostatní pořady, které léta poslouchám, jsou moc dobré. Díky vašemu vysílání se ze mě stává těžce závislá osoba, protože s lítostí mažu nahrané pořady z vašeho archivu ve své MP3. Mám pocit, že u většiny mi jeden poslech nestačí. Požehnání všem přeje Marie ☒ Dobrý deň, pani Frydrychová, sme veriaca rodina zo Slovenska a už je to pár rôčkov, čo počúvame Rádio 7 a tiež Vašu reláciu **Houpací křeslo**. A počúvame s napätím, čo sa to tu zase na tej našej zemičke deje a čo sa to deje v tom našom regióne strednej Európy. Sme radi, že nemlčíte ani pri háklivých témach, nebojíte sa povedať pravdu a dokonca ste ochotná za tú pravdu aj bojovať. Poviem pravdu, že mi je trošku ľúto, že nemáme takéhoto

Iveta Doleželová: O čtyřech trubkách

Uprostřed lesnaté krajiny se na skále tyčil honosný hrad. Patřil zámožnému a moudrému králi. V době jeho panování však zemi hrozily časté vpády loupeživých hord, lačných dobyt a vykrást taková bohatá sídla. Avšak král měl poslušné vojsko a věrné služebníky, takže věděl, že v případě nebezpečí se nemusí bát. Jeden z jeho nejdůležitějších lidí byl hradní strážný. Z vysoké věže pozoroval okolí a když uviděl něco podezřelého, zatroubil na svou krásnou měděnou troubu. Všichni v okolí slyšeli její zvučný hlas a mohli udělat opatření, aby se loupežníci nedostali do hradu. Brány se zavřely a vojáci se rozmístili po hradbách. Král měl i dvě další trubky, jednu ze stříbra a druhou ze zlata. Obzvlášť ta zlatá byla nádherná. Precizně vytepaná a s krásnými ornamenty. Sloužila k takovým příležitostem jako byly svatby a oslavy. Stříbrná trubka měla zase za úkol ohlašovat vzácné návštěvy. Každá měla jiný zvuk a podle toho hned všichni poznali, co se děje. Na hradě byla vlastně ještě jedna trubka. Ale bylo to takové trubátko, pidi trubka, kterou dal strážný zhotovit svému malému synkovi. Ten si s ní často pyšně vykračoval a nadšeně vytruboval kolem sebe. U všech to vyvolávalo úsměv, protože její hlas byl slaboučký a tak trochu mňoukavý. A proto jí ty tři trubky také pohrdaly. Ale malému synkovi ani jeho trubce to vůbec nevadilo. Když trubky zrovna neměly nic na práci, odpočívaly vedle sebe v malé místnosti kousek od věže. Nikdy se neměly moc v lásce, proč – to nikdo neví – snad proto, že každá byla zahleděná až příliš do sebe a svého lesku, a tak se začaly mezi sebou hádat a závidět si. Zlatá se vyťahovala nad ostatní, jaká je krásně zdobená a lesklá, jaký má vytříbený hlas a jaké úžasné události ohlašuje. Stříbrná jí oponovala a dokazovala, že její stříbrná barva je hezčí a její hlas sametovější. A obě s pohrdáním shlížely na trubku měděnou. Ta pro změnu těm dvěma záviděla jejich krásu, tvářila se kysele a neměla pro ně ani jedno dobré slovo. Často to v místnosti vypadalo jako na bojišti. Všechny trubky se překřikovaly a házely po sobě takovými slovy, že se hradní zdi málem červenaly.

Až jednou se to stalo ... Strážný zahlédl z věže loupežnickou hordu, která se rychle přibližovala. Utíkal do místnosti, popadl svou měděnou trubku a uháněl zpět na věž. Jenže trubka si trucovitě pomyslela: „Proč bych měla troubit na poplach? Pořád jen já. Ne a ne! Ať si vezmou ty dvě krasavice, jen ať se ukážou, jak jim to půjde.“ Strážný zatroubil na poplach a... neozval se ani tón. Vyděsil se. Co se stalo s jeho věrnou trubkou? Neměl však čas přemýšlet, a tak poslal své dva pomocníky pro stříbrnou a zlatou. Když budou foukat dlouze, třeba vojáci pochopí, že nejde o žádné návštěvy. Ale co se nestalo. Když pomocníci foukli, trubky rovněž nevydaly ani pípnutí. Zlatá trubka si totiž řekla, že se přece se nebude zahazovat se strážnými na nějakém cimbuří, a stříbrná, že nebude troubit za někoho, komu se nechce. A tak byly všechny tři uražené zticha. To už se strážný začal bát. Loupežníci se blížili a lidé dole ani netušili, že se schyluje k neštěstí. Strážný tedy rychle vyslal třetího pomocníka k veliteli, aby postavil vojsko do zbraně, ale z věže to bylo daleko a času bylo čím dál méně. Vtom ho někdo zatahal za nahavici. „Tatí, tady máš

bojovníka aj u nás na Slovensku (alebo aspoň o ňom nevieme)... aj keď samozrejme za nás bojuje náš Stvoriteľ a Vykupiteľ. Prosím Vás, ak je to len trošičku možné, skúste rozšíriť záber vo Vašej relácii aj o naše malé Slovensko a prosím, ak je to možné, tak aj modlitby, ktoré sa modlíte vo Vašej relácii... myslím si, že by to mnohých poslucháčov zo Slovenska potešilo. S pozdravom poslucháč a „Váš fanda“ **Róbert** ☒ Dobrý den, chci poděkovat za digitalizaci pořadu **Studna slova**. Na tento pořad mě upozornila moje vzácná přítelkyně. Díky, je to krátké, skvělé, oslovující. Přišla jsem do církve zvenku (ale už před 20 lety) a stále objevuji. Nemám moc čas poslouchat v den vysílání, ale užívám archiv. Žehnám vaši práci. **Jana** ☒ Krásný dobrý

V polovině října nás navštívil bratr Neri z východní Afriky (zády k nám). Je vedoucím rozsáhlé misijní služby, která nejen nese evangelium, ale také vychovává stovky mladých učitelů Bible v zemi, kde je křesťanství pronásledováno. Jak s úsměvem říkal, má mnoho bodyguardů (neviditelných andělů).

tlubku," podával synek tatínkovi svoji troubičku. Tatínka to dojalo. Vysadil ho nahoru na hradby a pošeptal mu, ať jen foukne z plných plic. Chlapec se snažil, seč mohl, až mu zčervenaly tváře, ale trubka vydala jen takové to své mňouknutí, takže lidé dole se usmáli a řekli si, že si chlapec zase hraje. Pak to zkusil tatínek, ale i když byl zvuk silnější, nepomohlo to. Strážný byl úplně zoufalý. „Ještě naposled to zkusíme," požádal své pomocníky. Každý z nich chytil jednu trubku a zatroubil. Zlatá ani stříbrná opět ani nehlesly. Vzal tedy svou měděnou, vzdychnul, pohladil ji po studeném plechu, přiložil k ústům a... krajinou se ozval zvuk, jaký ještě v království neslyšeli – čistý, jasný a tak hlasitý, že i on sám se leknul.

Každému hned došlo, co se děje. Na poslední chvíli se zavřely brány, vojáci se postavili k hradbám a odvrátili hrozící nebezpečí.

Strážný si hluboce oddechнул. Jeho malý synek tleskal radostí a pak slavnostně chodil po hradbách a vytruboval kolem sebe na svou troubičku. Nikdo netušil, co se vlastně stalo. Ale měděná trubka ano. Když uslyšela tu malou, pohrdanou hračku, jak se snaží ze všech sil zachránit hrad, strašně se zastyděla. Tak jí bylo hanba, že se jen modlila, aby jí dal strážný ještě jednu šanci. A když do ní fouknul, vydala ze sebe vše.

den... Chtěla jsem vás poprosit, zda by nebylo možné zaslat mi odkaz na archiv pořadu, který jsem na vašem rádiu kdysi slyšela... Bylo to svědectví jednoho muže, nevím jeho jméno, který se uzdravil ze závislosti na pornografii, a radil lidem, jak postupovat, když je trápí stejný problém. Málo se mluví o tom, jak postupovat při závislosti na pornografii. Můj manžel se již léta potýká s tímto problémem, který začal již v jeho dětství, kdy byl zneužit svým strýcem. Jsme spolu již 13 let a po léta se tím problémem trápíme, někdy více, někdy méně, ale moc by mi pomohlo tento pořad najít. Protože se mi to nedaří, rozhodla jsem se poprosit vás o pomoc, pokud již není možné tento pořad stáhnout, nevadí, zkusím se samozřejmě obrátit s prosbou

No a jak to dopadlo s ostatními trubkami? Protože si strážný myslel, že stříbrná a zlatá trubka se nadobro pokazily, ani je už nevyzkoušel a nechal je roztavit. Vyrobili z nich zlaté a stříbrné lžičky, a tak jediný zvuk, který mohly vydávat, bylo cinkání o porcelánový šálek.

Zato měděná trubka se stala slavnou. Strážný ji nechal trochu vylepšit, takže měla větší rozsah a používali ji pak u všech příležitostí. Na svatby měla jiný tón než na návštěvy a na poplach troubila hlasem jasným a vysokým. A ona sama už si nikdy nikomu nedovolila závidět, ani ho častovat nevybíravými slovy a s malou troubičkou se spřátelila. Protože jen ona věděla, kdo byl pravým zachráncem hradu.

*Tato pohádka byla napsána pro dětský pořad **Kormidlo**, ve kterém v současné době vysíláme sérii věnovanou hudebním nástrojům. Ve zvukové podobě ji můžete slyšet v neděli 3.11. nebo 10. 11. v pořadu Kormidlo ve 12:30.*

Z pera pracovníka

Jeden kamarád mi vyprávěl, jak složitě svému synkovi na jaře vysvětloval, proč nepůjdou pouštět draky. „Není ten správný vítr,“ argumentoval kamarád. „Na pouštění draků pořebuješ takový ten dlouhý vítr, ve kterém se draci vznášejí jedna radost.“ Jenomže od jara do podzimu je daleko blíž ve čtyřiceti letech než ve čtyřech. Malý kluk byl strašně zklamaný a dával to pořádně najevo. Vzpomněla jsem si na tuhle příhodu, když mi při jedné cestě do práce šustilo pod nohama barevné listí a já byla ráda, že jsem si vzala ten teplejší svetr. Podzim je TĚĎ.

A já mám mnoho společnému s malým synem mého kamaráda.

Ani mně se často nechce čekat na ten správný čas, stejně jako všichni kolem podléhám tlaku chtít mít všechno hned, kdy si vzpomenu. Čekání je otravné a z logiky věci dlouhé. Ale ten správný čas vždycky přijde. A pak je důležité opravdu vzít papírového draka za provázek a rozběhnout se proti větru. Jenže dlouhým čekáním často umdlévá naše tělo i duch. A pak je najednou podzim a my nemáme čas, zahlíť nás povinnosti a blížící se Vánoce, „spiknou se proti nám“ okolnosti, jsme unavení, necítíme se dobře a u televize je fajfn... Správný čas proběhne a já musím zase rok čekat. V tom lepším případě. Jsou totiž věci, které se neopakují.

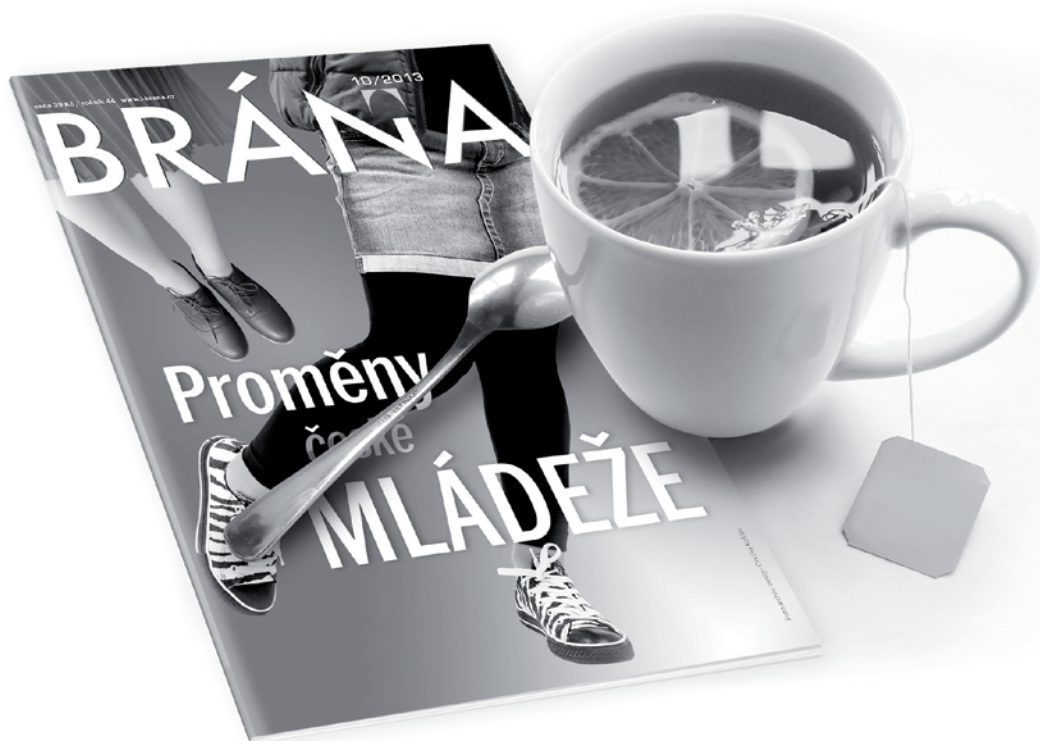
TĚĎ je velice důležité slovo, tedy ve spojitosti s čekáním, které mu předchází. Jinak je to paskvil. Ale když mu předchází pokorné posečkání na správný čas, pak až nastane příhodný okamžik, je důležité jít za tím, na co jsme čekali. Pustit synkovi draka, navštívit konkrétního člověka nebo také říct Bohu své „ano“.

Na mnoho věcí musíme ještě dnes čekat. Ale na některé je právě dnes ten nejlepší čas, který se možná nebude opakovat. Jdu zavolat kamarádovi, jestli už se synem toho draka pustili.

Kateřina Hodecová, šéfredaktorka R7-CZ

o pomoc i jinde, děkuji...(jméno neuvádíme) ✉ (Oblas na prezentaci TWR-CZ v nejmenované církvi) Dobrý den. Jsem holka, která do dneška nevěděla, že něco jako vaše rádio existuje. Strašně se mi líbilo to, co jste říkali a že něco jako vaše rádio existuje. Místo, kde si každý najde to svoje, co ho zajímá a co se mu líbí. Doufám, že rádio bude fungovat ještě dlouho, protože na světě je spousta lidí, kteří o něm neví a možná by jim to pomohlo, stejně jako mě. Díky tomu, že jste přijeli k nám, jsem zjistila, že ať už jakýkoli člověk udělal cokoli, je správné od-pustit, co udělal, ale i to, jaký je a jaký bude, protože to je cesta k Bohu. Chtěla bych se zeptat – co obnáší práce v rádiu? Už odmala jsem chtěla dělat v rádiu a vím, že by mě to bavilo... a jestli

A máte klid...

Předplatte si časopis BRÁNA na rok 2014!

10x ročně 40 stran přehledného grafického designu
prezentující biblickou zvěst o Ježíši Kristu.

BRÁNA

**Objednávky časopisu a předplatné na adrese KODEX, o.p.s.,
Soukenická 11, Praha 1, 110 00,
tel. 222 312 656, e-mail: brana@cb.cz nebo www.i-brana.cz**

Z pera pracovníka

Třem malým slečnám už bylo čekání nejspíš moc dlouhé, a tak začaly rozumovat. Předškolačka, druhačka a čtvrtáčka. „Násobilka dvou je lehká,“ pravila ta prostřední. „Dva, čtyři, šest, osm, deset, dvanáct...“ „Tu umím taky,“ prohlásila důležitě ta nejmenší, kterou školní škamny teprve čekají. „A co teprve násobilka jedné,“ na to školačka léty už prozkoušená. „I když, ona se vlastně moc nepoužívá, že. Jeden krát jedna je jedna, dva krát jedna dvě, tři krát jedna tři.“ Postupně napočítala do desíti, pak se zarazila, zamyslela a vytasila ten nejzásadnější trumf: „Ale nejlehčí je násobilka nuly. Nula.“ A bylo vymalováno. Ostatní dvě počtářky obdivně pohlédly na tu nejstarší a v očích se jim zračilo nadšení. Však jednou taky dojdou až k výšinám tohoto poznání a budou mu rozumět, dalo se v tom pohledu přechít.

Tenhle zážitek se mi vybavil uprostřed letního dne – volno, klid, netřeba tolik spěchat, diářové položky nejsou seřazeny jedna za druhou jako vojáci v pevně uzavřeném šiku. Ale támhle jsem klopýtla a odřela si koleno, tady se nepovedla polévka a je moc přesolená, zboží objednané

Tradiční každoroční přátelské setkání pracovníků TWR-Europe, TWR-Media a TWR-CZ se uskutečňuje na podzim. Častěji se setkáváme v Bratislavě, ale letos v Brně. Po malé procházce na kopec Velká Klajdovka jsme diskutovali v teple zasedačky.

18

je u vás možnost brigády. Aňa ☒ Dobrý den. Nedávno jste měli hodinový pořad s překladatelem Českého studijního překladu Bible, panem Antonínem Zelinou. Děkuji, bylo to vzácná a velmi dobrá chvíle. Pan Zelina je takový Boží dar naší zemi. Českých studijních překladů máme v rodině několik. Pořídili jsme je dospívajícím i dětem i zetovi. Nějak mi tento překlad přirostl k srdci. Je v něm čisté Boží slovo bez kompromisů a zavádějících poznámek. Nekonečná Boží, vše prostupující síla z něj nespoutaně vyvěrá k životu. Je to opravdový pramen Života do té naší drahé a tolik zpustošené České kotliny. Pane Zelino, z celého srdce děkuji!!!! Jan ☒ Pokoj a dobro! Zdravím vás a tímto chci poděkovat za vaše vysílání, které ráda poslouchám

Za TWR-Media na setkání přijeli také Lubomír Vyhnaněk (vpravo) a Stanó Král...

... a Jozef Gábor (člen Rady TWR-Media), který za sebe nechal vyfotografovat jen čepici.

v e-shopu nepůjde reklamovat, protože účet zmizel neznámo kde a soused zase špatně zaparkoval a jiné parkovací místo už před domem není – to, které z poloviny zabral, bylo poslední. Vybavuje se mi úsloví o oslovi umořeném pověstným „stokrát nic“. Ale vždyť přece násobkem nuly je nula!

Čím to, že oněm zbytečností, tomu „stokrát nic“, přikládáme takovou váhu, že nás to dříve či později začne mořit? Ale ano, znám i to o kapce dopadající na kámen a její schopnosti vyhloubit v jakémkoliv kameni dříve či později důlek – stačí, když je kapání dostatečně vytrvalé. Jak je ovšem možné, že tady to násobení nulou nefunguje? Hledám cestu ven ze spleti otazníků a připadám si podobně jako ty malé počítačky – chtělo by to nějaký trumf vytažený z rukávu.

Že nula je vždycky nula a tím pádem má prostě nulovou, žádnou hodnotu? Ale ty kupy denních menších či větších průsvihů často nejsou jako nuly, i když bych si to tolik přála. Tak jak se naučit, aby se nulami staly? Nedůležitosti, co mi ovšem lehce mohou přitáhnout pozornost mnohem víc, než bych chtěla, než by bylo záhodno? Nevím. Nejspíš neznám odpověď, ne všepřátelnou, ne fungující v každém okamžiku. Ale pořád dokola mi hlavou běží to, co říkal Ježíš svým učedníkům, když se s nimi loučil: „Hle, přichází hodina, a již je zde, kdy se rozprchnete každý do svého domova a mne necháte samotného. Ale nejsem sám, neboť Otec je se mnou. To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“ A tohle přece není nula. Ba právě naopak.

Lucie Endlicherová, redaktorka

na Radiu Proglas. Dnes mimo jiné bylo o misionáři, který navenek neměl žádný úspěch. Slyšela jsem podobný příběh, kdy misionář mnoho let nikoho nepokřtil, nesezdal, nepohřbil; sloužil mši sv. jen soukromě, lidé ho nepřijali, žil úplně sám – ale modlil se za ně a vše za ně obětoval. Když cítil, že zemře, napsal biskupovi, aby za něj poslal nového misionáře. Když nový misionář přišel, našel svého předchůdce již mrtvého. První, co bylo třeba udělat, bylo ho pohřbít. A právě tato okolnost přilákala zvědavce a nakonec i pomocníky. Na tomto pohřbu poprvé mohl zvěstovat evangelium těmto lidem. První misionář zasel, druhý sklízel... Ano, první zůstal svému poslání, Pánu věrný i přes vnější neúspěchy a vyplatilo se to!!! Je to i pro nás poučení,

Kdo je ministrem financí

Máme po volbách a začalo vyjednávání, kdo nám bude vládnout. Když říkám „nám“, myslím tím český lid. Dojednat vládnutí je tragicky komplikované. Tu tragičnost vidíme v tom, že kvůli tomu trpí společnost – trpí lidé. Bývá totiž až příliš jasné, že společnost a lid ve státě je především dobrým energetickým zdrojem pro choutky mnohých mocichtivých. Nechme stát státem a modleme se za státní správu a ty, kterým byla dána moc – a berme to tak, jak nás učil Pán Ježíš. Jeho výrok zapsal evangelista Jan v 19. kapitole svého evangelia. Pilát řekl: „Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám moc tě ukřižovat?“ Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry.“

Kdo je správcem rozpočtu TWR-CZ? Vůbec zde nechceme nějak představovat způsob hospodaření a kdo je za co zodpovědný. Principy hospodaření v TWR-CZ jsou primitivně jednoduché, průhledné, neustále kontrolované a pokud je to možné, tak bezpečné. Ale v tom není podstata hospodaření naší misie.

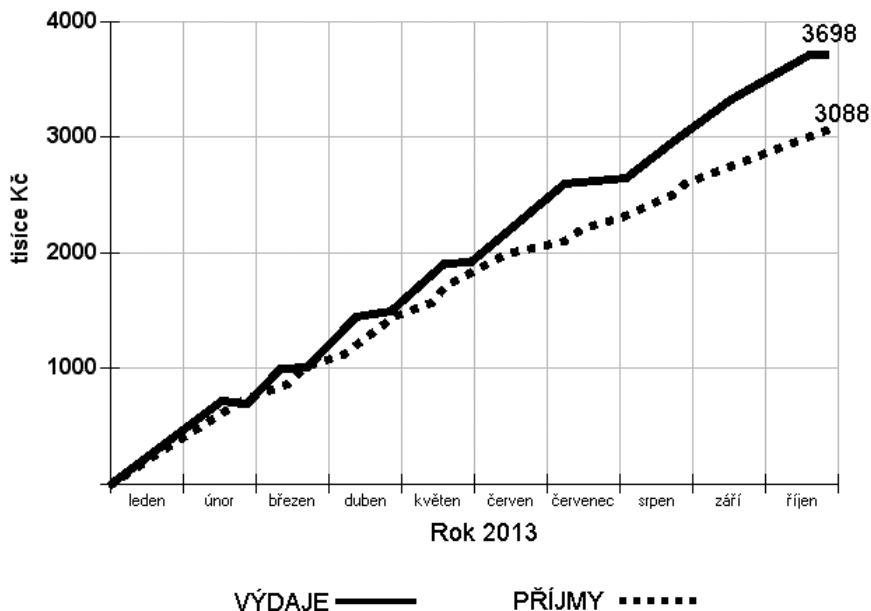
Stát každý rok schvaluje rozpočet a každý rok se politici hádají, jak velký bude schodek – tedy o kolik stát a jeho úředníci utratí více, než dostane od svých příslušníků na povinných odvodech – daních. A pokaždé naplánuje větší výdaje než příjmy a pak má v rukou argument, aby vyždímal z lidu více peněz.

V TWR-CZ každý rok na podzim schvaluje rozpočet na příští rok. Schvaluje ho Rada TWR-CZ a ještě ani jeden rok se mezi sebou její členové nepohádali. Jak je to možné? Za prvé proto, že rozpočet je formální povinnost, kterou nám ukládá zákon. A za druhé proto, že rozpočet TWR-CZ nemá příjmovou část – pouze výdajovou. Kolegové z jiných podobných společností se nás mnohdy ptají, jak to, že nemáme v rozpočtu příjmovou část. Někdy dokonce slyšíme argumenty, že máme malou víru a kdybychom věřili Pánu Bohu, tak si naplánujeme vysoké příjmy a dostaneme je. Za prvé nevíme, jak by tato námitka mohla být podepřena Božím slovem a za druhé je to přesně naopak. Naprosto cele se spoléháme na Boží sílu a moc. Jsme si více než jisti, že ministrem financí naší misie je sám Hospodin – a říkáme to se vši pokorou a vážností.

V Bibli je v knize proroka Ozeáše zapsán tento výrok – Hospodin říká: „Budu Izraeli rosou, rozkvete jako lilie, zapustí kořeny jako libanónský cedr.“ Lilie – poměrně křehká květina s krásným květem. Ve velice rozbourané době, jakmile se Izrael vrátil k tomu, co po něm Bůh chtěl, slyší tato slova. Zapustí kořeny! Tedy bude pevně spojena se zdrojem života, živin, výživy. A výsledek? Rozdíl mezi lilí a cedrem je asi jako srovnávat křečka s tygrem. Ale takovou sílu je schopen dát Hospodin i křehkým bytostem. A v Novém zákoně máte obdobnou repliku. Evangelista Matouš zapsal tato slova: „A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme

20

abychom se nikdy nevzdávali a také, abychom druhé neposuzovali podle vnějších úspěchů či neúspěchů! Pán Bůh zaplať za všechna vaše vysílání a ať vám zehná ve vaši práci!!! © *sestra Augustina* ✉ Dobré ráno, napíšu vám jedno krátké, ale hřejivé svědectví. Stalo se to 16leté dceři při nákupu. Ve frontě u pokladny si všimla před sebou mladého muže s lehkou mozkovou dysfunkcí. Kupoval si nějaké brambůrky asi za 40 korun a bylo na něm vidět, jak moc se na ně těší. Při placení měl však o korunu méně a prodavačka mu řekla, že je musí vrátit. Celý lítostivý tam stál a nevěděl, co má dělat. Dcerka mu řekla, ať si je koupí a korunu mu dala. Měl velikou radost a několikrát jí děkoval. Alenka pak vyšla před obchod, nikdo tam nebyl a shora

pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.“

Pohled týmu TWR-CZ na zázračné zajištění potřeb pro vysílání je postaven na takovém pochopení Božího slova. Především jsme si vědomi, že to není naše práce, ale Boží povolání, které chceme poslechnout. Současně to považujeme za velkou Boží milost, že si nás pro tuto službu nesení evangelia a biblického vyučování používá. Přitom máme stále na srdci, že až bude Bůh chtít ukončit službu této rozhlasové misie, že to udělá a my tomu žádnou silou nezabráníme a ani bránit nechceme. To je jedna strana mince. Ta druhá je v hledání nebeského království „přede vším“. K nesení Božího slova a evangelia přistupujeme jako k srdeční záležitosti. Je to věc Božího království, ve kterém jsme spolu se všemi dětmi Božími služebníky krále a současně královským kněžstvem. A to je naše role, to je to, co máme dělat. Učíme se mít srdce v Božím království a naši práci brát jako čest pracovat pro Krále. A to ostatní je na Něm.

Někomu to může znít jako lehkovážné a nezodpovědné jednání. Často slyšíme, že člověk má od Pána Boha rozum a schopnosti k tomu, aby je používal. Ano - víme to a dokonce bychom

na ni spadla koruna... Mějte dobrý čas a buďte světlem mnohým. *Jan* ☒ Děkuju moc za dnešní pořad, za myšlenku povzbuzení k novým začátkům – a zdravím úžasného hosta, úplně mi rozsvítila večer ☺. Ať vám Pán Bůh žehná, *Ája* ☒ Moc děkuji. Jste pro mne každý den povzbuzením. Pán Bůh mi už často prostřednictvím vašeho rádia odpověděl na různé moje otázky v rozřešených situacích. Děkuji Pánu za Vaši službu. *Ilona* ☒ Dobrý večer, moc děkuji za pěkný pořad. Já mám s Romy více negativních zkušeností než pouze jednu, ale přesto jsem velmi rád, že mi Bůh ukázal, jak hloupé můžu mít předsudky. Nedávno jsme potřebovali pronajmout náš byt. Přihlásila se romská rodina. Chvilku jsme váhali, ale pak jsme si řekli: „Děj se vůle Boží!“

i uměli dělat mnohé aktivity pro to, abychom získali peníze. Nejen v Česku, ale po světě je spousta „programů“, které nabízejí peníze. Je třeba toho všeho využít. Ale Bůh říká „nestarejte se“. A to je (a možná tomu nebudete věřit) otázka odvážné víry. Myslíme si, že Boží služba nesení evangelia rozhlasem si zaslouží „nestarat se“ a spoléhat se na Boha. A navíc! Navíc se Pán Bůh už mnohokrát oslavil a nenechal tuto službu bez prostředků. Je to On, kdo proměňuje srdce a dává do srdcí mnohých dárců chťení dát nějaké prostředky na toto dílo. A je také v Jeho moci, jak to bude v budoucnosti.

Tímto vyznáním chceme zároveň poděkovat všem, kdo otevírají svá srdce a posílají prostředky na podporu této služby. Jsme misie, jejíž činnost můžete prakticky v každém okamžiku kontrolovat a ujistit se, zda jsou vložené finanční prostředky dobře využity.

Už několik let se vždy na podzim dostáváme do situace, kdy nám k vyrovnanému rozpočtu chybí okolo 750 tisíc korun. Vy to vidíte na přiloženém grafu – a stejně tak to vidí Bůh a v závěru roku dává svou milost i naplnění finančních potřeb.

Dá-li Bůh, rádi bychom v roce 2014 opravili fasádu budovy, aby v roce 2015 – v roce 25. výročí založení české redakce TWR – nedělala této službě ostudu.

Z pera pracovníka

„Pane, chtěla bych dělat něco smysluplného, tvůrčího, něco, co má hloubku, chtěla bych pracovat se slovy, s jazykem, s lidmi... jen ne s počítačem, prosím!“ zněla kdysi před lety moje prosba, když jsem hledala práci. Dobře jsem si pamatovala, jak mě profesor matematiky na gymnáziu častoval výrazem „humanitní pleva“ a taky si zřetelně vybavuji, že téměř pokaždé, když jsem na vysoké škole vešla do počítačové učebny, počítače „spadly“.

Takže dnes usedám do moderátorského křesla ve studiu Rádía 7. Před sebou mám papír s otázkami, naproti mně sedí rozechvělý host – vždyť za pár vteřin jedeme live. Rozvíří se červené světlo a vysíláme živě. Dělí nás jen mixážní pult, kde na mě pomrkávají červená a zelená světýlka (možná tak nějak podobně to vypadá v kokpitu letadla, ale já tam vlastně nikdy nebyla), napravo přehrávače hudby, no a nalevo...ano, jak jinak než počítač, vlastně dva – dva monitory se vším, co budu k vysílání potřebovat, aby se vám, posluchačům, dostalo plánované dávky pořadů, znělek i hudby.

Když jsem tehdy před lety do této místnosti vešla a zhrozila se, šéfredaktorka Kateřina se mě snažila uklidnit dobře míněnými slovy, že na tom nic není, že to mám podobně, jako když řídím auto – chce to cvik, koordinaci a klid. Auto jsem se zatím – vzdor tomu, že mám řidičák – v praxi nikdy řídit nenaučila. Když si sednu za volant, opouštějí mě všechny smysly. Zato ve studiu, ve společnosti velkého mixu, přehrávačů a počítačů, se cítím moc dobře. (A pořád doufám, že to třeba bude fungovat i opačně – že se díky praxi ve studiu k tomu řízení jednou doberu ☺.)

22

a byt jsme jim pronajali. Když jsme je později byli navštívit, našli jsme úžasnou, věřící rodinu, kde vládla neskutečně dobrá atmosféra, kde bylo uklizeno tak, jak my doma nemáme, kde vnuk poslouchal babičku na první pokus, kde se všichni měli rádi a my jsme se tam cítili velmi dobře. Pak nás naši podnájemníci pozvali do sboru, kde Romové tvořili většinu. Přátelská, skvělá atmosféra na nás moc dobře zapůsobila. Jen těžko lze popsat, jak nádherné byly všemi zpívané chvály, a to bez projektoru, na kterém by běžel text písní. Proto se teď modlím, aby mě Bůh zbavil všech předsudků a dal mi schopnost nepřijímat automaticky většinové názory. Mějte se hezky, Bůh vám žehnej! Já utíkám zase poslouchat. *David* ✉ Velice si vážím Ježíše

S kolegy se shodujeme na tom, že vysílání je třešnička na dortu naší jinak redaktorské práce. Dané je pořadí programů, písně v hudebním playlistu i informace, které náležejí konkrétnímu dni, či biblické verše, které prolínají vysílání. Ale jinak je to zcela na vás. Jakou píseň zařadíte po silném životním příběhu, jaký jingle vyberete, když máte dojem, že by to chtělo nějaké povzbuzení či oživení. Jak okomentujete a propojíte ona pořadová čísla relací a skladeb, je zcela ve vaší kompetenci.

Po nějaké době zvládnete moderátorské „řemeslo“, srdce vám přestane bušit hluboko v krku a můžete si vysílání opravdu užít. Jenže tohle všechno zvládnou i jinde – dokonce na jiných stanicích vysílají takoví profesionálové, že se od nich máme pořád co učit.

V našem studiu se však děje ještě něco jiného – zeptejte se ostatních, oni vám to potvrdí ☺. Začíná to třeba tím, že pustíte jingle nebo dojíždí závěrečná znělka pořadu a následující píseň začíná v úplně stejné tónině. Dokonalý souzvuk, dokonalé prolnutí. V playlistu máte píseň a „shodou okolností“ máte pro dnešní den vybraný biblický verš, který daná kapela právě v písni citovala. Naskakuje mi husí kůže. Ve vysílání se jednoduše dějí věci, které i při sebedokonalější přípravě vysílání nemůžete nikdy nachystat. A to nemluvím o „lidském faktoru“ – do moderátorského křesla občas usedáme i jako lidé unavení, nachlazení, ustaraní a s pocitem, že jsme zcela bez inspirace a síly k jedinému slovu. Ale co se stane se zapnutím mikrofonu a rozsvícením červeného světla? Jaká síla to způsobí, že vy na druhé straně slycháte slova povzbuzení, vzpruhy a rady, která zapadají právě do vaší situace? Čím to, že otázky, které jste si připravili pro hosta, zůstávají před vámi na papíře ležet zcela netknuté a vy se hosta ptáte najednou úplně jinak, než jste si původně plánovali, a přitom vnímáte dokonalý pokoj? A co chvíle, kdy vám už opravdu došla slova a vy jenom zíráte či spíš s úžasem slyšíte, co to vlastně říkáte...?

Někdy mám dojem, že naším hlavním úkolem je připravit se na vysílání tak, abychom nebyli Duchu svatému na překážku. Je tu s námi – mocný a laskavý Bůh, kterému není zatěžko bdít nad naším vysíláním a zahlazovat naše nedokonalosti a chyby – ba co víc, používat si je k dobrému, přetvářet je a nakládat s nimi nadpřirozeným způsobem. A to je velký důvod k vděčnosti.

Petra Eliášová, redaktorka

Modleme se

Není to nepřítel, kdo mě tupí, to bych přece snesl; nade mne se nevypíná ten, který mě nenávidí, před tím bych se ukryl, jsi to však ty, člověk jako já, můj druh a přítel! Ten nejlepší vztah nás pojil, za bouřného jásotu jsme chodívali do Božího domu. Žalm 55:13-15

Člověk, který v životě poznal zradu přítele, velmi dobře rozumí Davidovu nářku. Možná i ty rozumíš, protože tě potkalo to samé. Příteli jsi řekl o svých nejtajnějších snech, svěřil ses mu se svými

23

Krista. Ale která z církví je ta, jež se zcela a ve všem řídí Božími příkazy a Ježíšovým vzorem? Která církev jde biblickou úzkou cestou? *Karel* ✉ Milí přátelé, moc vám fandím, že nesete evangelium všemi způsoby. V čem je současná krize křesťanů? Vnímám, že mně i nám schází duch pokání a šíří se duch kritiky, jak dál? *Pavel* ✉ Jsem ateista, avšak s vědomím, že víru má každý z nás, ať v to či ono, ale má. Nemusí to být víra v Boha, avšak v žádném případě neoduzují věřící v evangelium. Jak jsem řekl, každý má svou, ale nelíbí se mi, když mne bude někdo přesvědčovat o pravosti a síle jeho víry, jako to dělají některé národy. *Veselej hafík, FB Rádía 7*
✉ Dobrý den, moc vám fandíme a jsme rádi, že šíříte Boží slovo. Jmenuji se Roman a žiji

zápasy. Věděl o tvých trápeních, ale i plánech. Od přítele sis nechal mluvit do života. Jako jeden z mála ti mohl říct do očí pravdu. A pak se stalo něco, čemu jsi neporozuměl. Přítel tě zradil.. Takové věci se stávají často. Bolí to a když na to pomyslíš, pláčeš. Jak říká David, od nepřitele bych to snesl. Jsi to však ty, člověk jako já, můj druh a přítel. Davidovi, mně a možná i tobě se dokola odehrávají ty scény před očima. Jak je to možné? Jak to mohl udělat?

To Jeremjáš se s tím nepáral. Řekl: *Mějte se na pozoru před svým přítelem, nedůvěřujte žádnému bratru, protože všichni bratři podvádějí a všichni přátelé pomlouvají, kudy chodí.* (Jer 9:3)

Nevěřit nikomu, očekávat jen zlo a nic dobrého od blízkých... to je tedy podle mě strašná představa. S takovým postojem se snad ani nedá žít. Lidé tak ale žijí. Nepustí si k sobě nikoho, protože tehdy je přítel zradil a už to tak bude vždycky.

Pozorujeme dva přístupy lidí, kteří se se zradou vypořádávají po svém. Jeden se neustále trápí, druhý ji ve svém srdci jasně uzavře a nevrací se k ní.

Křesťané mají výsadu odpouštět. Učí je tomu Ježíš Kristus. Neopustili Ho v té nejtěžší zkoušce Jeho nejbližší? Nebyl to Jidáš, který Ho zradil? Přesto je Ježíš všechny až do konce miloval. My také můžeme milovat lidi, kteří se stali našimi nepřáteli. I přesto, že o nás nyní mluví pohrdavě a vysmívají se věcem, které jsme jim důvěrně prozradili. Sílu k odpuštění nám dává Bůh. My se ale před Ním musíme sklonit a vyznat, že i my jsme byli nepřáteli. I my Ho mnohokrát zradili. On je tak dobrý, že nám odpustil. Jak bychom neměli odpouštět i my?

Děkujeme Pánu Bohu za milost k práci a za takové prostředí ve společnosti, které dovoluje šíření Božího poselství i pomocí rozhlasových vln. Prosíme, aby Bůh dal lidem milost ke slyšení a přijetí evangelia k osobnímu věčnému užitku.

Děkujeme Pánu Bohu za ochranu před nebezpečím a falešným učením. Děkujeme za Jeho zjevené slovo a za Bibli v českém jazyce. Jsme si vědomi nebezpečí, že v tolika programech můžeme udělat mnoho chyb, a tak děkujeme za ochranu a odpuštění, ale i za „duchovní přežehlení“ našeho nešikovného zacházení se slovem. Prosíme denně, aby Bůh své poselství naplnil mocí a aby to bylo Jeho slovo, které bude pracovat v srdcích posluchačů.

Děkujeme Pánu Bohu, že nám dal do srdcí Krista a postavil nás do služby Jemu. Prosíme Pána, abychom srozumitelně odkazovali na Krista – aby se lidé neupínali k našemu vysílání, ale skrze slyšené se více a více upínali k Bohu.

ve Velké Británii. Jsem Rom a poznal jsem Pána Ježíše tady, před rokem. Pán změnil život mně i mé manželce. Náš Pán Ježíš si nás Romy povolává a shromažďuje, za což děkujeme. A jsme šťastní za tu milost. Zde v Británii se rodí romské církve jak houby po dešti. Já a naše malé společenství bychom byli rádi, kdybyste nás kontaktovali. A dá-li Pán, setkali bychom se tu v Británii v budoucnu při nějaké reportáži. Rád bych přijal vaši výzvu zaměstnání jako moderátor, ale momentálně žiji tu ve VB. Děkuji a přeji Boží požehnání vám i celé republice. *Roman*
✉ *Ohlas na svědectví o nehodě na motorce; dopis dostal přímo aktér vyprávění: Dobrý den. Nejprve bych Vám chtěl napsat, co je předmětem mého mailu. Dokáže to vystihnout slovo*

Od roku 2014 platí nový občanský zákoník, který odkazuje na celou řadu dosud nepřijatých zákonů. Ty se – po svém schválení – dotknou i činnosti TWR-CZ. Prosíme Pána Boha, aby změny v zákonech nebyly překážkou v činnosti TWR-CZ a aby tato služba neměla formální překážky. Nebezpečí je reálné.

Celoroční modlitby za:

Nové externí moderátory Rádia 7. Dlouhodobý nedostatek ochotných dobrovolníků ubírá na síle a barvitosti vysílání.

Boží milost, projevující se v moci a síle evangelia šířeného rozhlasem.

Mladou generaci věřících, aby Bůh proměňoval jejich srdce k radostné podpoře Božího díla a ochotě dávat i potřebným.

Upozornění dárcům! Potvrzení o vašich darech (2013)

Pokud uplatňujete potvrzení o přijatých darech pro snížení daňového základu a chcete, aby byl váš dar připsán v rámci aktuálního roku, posílejte dary nejpozději do 27. 12. Při pozdějším datu odeslání se může stát, že dar došel na náš účet až v roce 2014 a potvrzení by nebylo možné vystavit pro tento rok, protože dar je uskutečněn až připsáním na účet TWR-CZ. Děkujeme za pochopení.

Z pera pracovníka

Pán Ježíš na jedné hoře kdysi učil svoje učedníky. Řekl jim tam: Vy jste světlo světa. Dám teď důraz na slovo „**SVĚTA**“. Je mi jasné, a Bible to i na jiných místech potvrzuje, že náš Pán nedává svítit na Mars nebo někam jinam do vesmíru. Ale co je to vlastně ten „**SVĚT**“? Chci toto místo co nejlépe poznat a porozumět mu. A tak se občas ptám. „**Bože, proč?**“

Když jsem si začátkem letošního roku kladl tuto otázku, dostalo se mi takové odpovědi: *Jeremjáš 6:13* *Od nejmenšího až po největšího všichni propadli chamtivosti, od proroka až po kněze všichni klamou. Těžkou ránu mého lidu léčí lehkovážnými slovy: »Pokoje, pokoj!«* Ale žádný pokoj není. S jistou dávkou ulehčení jsem si uvědomil: **Nic nového pod sluncem**. No rok už pomalu končí, je podzim, letos mimořádně, alespoň pokud se o Brno jedná, hřejivý. Ráno byla mlha, která se postupem dne tak krásně rozzářila, až v poledne zmizela zcela a slunce svítí jako o závod.

25

PODĚKOVÁNÍ. V průběhu mailu pochopíte, proč. Ve stručnosti, po desetiletém vztahu s mou teď už ženou jsme prožili krásné těhotenství, přivedli po těžkém porodu na svět zdravého syna Ondřeje. Poté se vše zdálo být už v pořádku. Ale po cca dvou měsících se mé ženě zvláštěně přitížilo a nakonec skončila v brněnské nemocnici u sv. Anny s onemocněním srdce zvaným poporodní kardiomyopatie, kdy srdeční sval ztrácí systolickou funkci. Léčba se prvně zdála úspěšná, ale pak přišlo srdeční selhání. Mé ženě byla chirurgicky implantována srdeční mechanická podpora, která byla zabezpečena dvěma čerpadly a čtyřmi hadicemi, které jí trčely z břicha. V ten moment, ač to nebyl hezký pohled, jsem si řekl, že se nesmím vzdát a musím

(Píšu v prvním dnu mimořádných voleb.) A tak opět přišlo na moji otázku, jen trochu pozměněnou: „**Bože, koho?**“ Odpověď mi přišla jednoduchá: Ať vyhraje ten nebo onen, Bible praví: *Příslaví 21:1 Jako potůčkové vod jest srdce královo v ruce Hospodinově; kamžkoli chce, nakloňuje ho.* Letos jsem také velmi slavil. Jak se říká mezi námi křesťany: Jsem odkojený Bibli kralickou a **400 let** – tož to už je pořádný důvod k oslavě. To už je doba, kdy se dá hodnotit, jak to s ní je. Musím, musel jsem a budu stále Bohu děkovat za všechny, kteří se Jím nechali vést do tak krásného díla. A tak poslední řádky svého článku budu citovat „**kraličku**“ tak, jak ona cituje Hospodinovo povzbuzení pro mne, Boží dítě – a možná to potěší i vás: *Ezechiel 36:27 Ducha svého, pravím, dám do vnitřností vašich, a učiním, abyste v ustanoveních mých chodili, a soudů mých ostříhali a činili je.*

Vlastimil Kolegar, péče o posluchače

Rádio 7 bylo u vás

V prvním pololetí 2013 jsme asi sedmnáctkrát vyjžděli (většinou o víkendech a hlavně v neděli) za vámi, do vašich místních sborů. Kam jste nás pozvali, tam jsme přijeli.

Když jsme v roce 2012 přemýšleli, že bychom rádi rozšířili okruh posluchačů, okruh spolupracovníků, okruh sponzorů a přátel TWR-CZ, věděli jsme, že to bude personálně náročné. Celodenní vysílání představuje prakticky třísměnný provoz a vysíláme i o víkendech a svátcích, dovolených,

Součástí některých prezentací TWR-CZ v místních sborech po celé České republice bývá i speciální rétorické školení, které vede Lucie Endlicherová, a bývá dobře hodnoceno. (Na snímku záběr ze setkání se členy sboru CB Velká Lhota na Valašsku.)

26

se postarat o našeho syna. Po tomto zákroku se zdálo, že se srdíčko dá dohromady, ale po jednom z vyšetření mé ženě sdělili, že její srdce to nezvládne a jediná možnost je transplantace srdce od nějaké dárkyně. Tuto informaci mi má žena sdělila cca v 15:00 odpoledne, snažil jsem se být pozitivní a po telefonu jí podpořit, jak jen to šlo. Po tomto telefonátu se mi doslova zhroutila celá představa o světě a systému hodnot, chtěl jsem něco udělat, ale nebylo jak. Večer, až jsem uspal synka, jsem si pustil rádio, abych odvedl negativní myšlenky pryč z hlavy. A teď se dostávám k podstatě mailu. Na Rádiu 7 pouštěli povídky s panem Viktorem Glierem, který vyprávěl svůj příběh o motorce a nehodě, kterou nedávno prodělal. Zaposlouchal jsem

Natáčení svědectví v Chomutově – občerstvení u kávy.

Prezentace v BJB Příbor, domovském sboru naší spolupracovnice Libuše Pavelkové.

Neformální beseda po prezentaci v CB Horní Krupá. Zájem o službu i spolupráci s TWR-CZ byl velký.

i když mrzne a chumelí... A k tomu ještě vycestovat. Máme většinou rodiny, vlastní sbory a také potřebujeme trošku času na odpočinek. Ale touha vidět posluchače a udělat něco pro zviditelnění rozhlasové misie mezi věřícími byla větší a dopadlo to tak, že namísto plánovaných cca 5 prezentací jich bylo více než trojnásobek.

27

a ztotožnil jsem pasáží, kdy jste vyprávěl o tom, že jsou v lidském životě situace, momenty, kdy není v lidských silách s tou situací cokoli udělat či ji nějak změnit. A tady jste povídal o „Božím prostoru“. Moc se mi tahle pasáž líbila, Vaše povídání mi vliło klid do duše a znovu mě vrátilo zpět do pozice, kdy je třeba upřímně a s pokorou věřit v Boží vůli. Najednou jsem byl klidný a věřil jsem v to, že Bůh mou ženu zachová, abychom byli opět kompletní rodina a aby maminka viděla svého syna vyrůstat. Poté, co jsem Váš příběh v rádiu doposlouchal, pomodlil jsem se za svou ženu a chystal jsem se spát. V tom mi zazvonil mobil a na druhé straně se ozvala má drahá, která mi oznámila, že ve 24:00 jde na sál, protože se objevila vhodná

A výsledek? Předpokládanou únavu nahradila radost a povzbuzení. Setkání byla pro nás motivující a když jsme v některých místech na vlastní oči viděli, že většina křesťanů toho místa ani neví, že existujeme, bylo nám nejprve smutno, na druhé straně bylo moc dobře, že jsme mohli tuto misií představit. Jinde zase naprosto nečekaná překvapení, když nás lidé poznávali po hlase a mnohdy o nás věděli tolik informací, že jsme se divili.

Druhé pololetí roku se nese ve znamení práce na speciálním vysílání v závěru roku a přípravy programového plánu na rok další. Ale opět bychom rádi k vám, do vašich sborů.

Většina již uskutečněných návštěv byla směřována na severní Moravu, a tak bychom v prvním pololetí roku 2014 zase rádi více do Čech. Ale není to podmínka – pojedeme kamkoliv, kde bude zájem a domluvíme se. Tyto výjezdy plánujeme už nyní. Máte-li touhu nás pozvat, kontaktujte prosím Kateřinu Hodecovou (twr@twr.cz) – uveďte své telefonní číslo a my se vám ozveme a domluvíme podrobnosti.

Součástí této nabídky je také hlasové a mluvné školení, protože – jak všichni víme – nezáleží jen na tom, co se káže a zvěstuje, ale také jak se to dělá. A tak pokud vidíte tuto potřebu ve svém společenství (případně ve svém městě), můžeme spojit i prezentaci a školení.

Vysoká škola vděčnosti

Pokud sledujete naše vysílání pravidelně, pravděpodobně jste zaznamenali čtení z knihy Marie Frydrychové. Nemáme teď na mysli už „klasiku“, tedy Malou školu lásky, ale Vysokou školu vděčnosti – životní příběh Marie Frydrychové od jejího obrácení až po tzv. sametovou revoluci v roce 1989.

V současné době jednáme s vydavatelem o knižním vydání těchto vzpomínek. Bližší informace zatím podávat nemůžeme, sledujte tedy naše webové a FB stránky, kde se včas objeví zmínka, kdy kniha skutečně vyjde. Pevně doufáme, že do Vánoc se vše povede 😊.

dárkyně. Bylo pro ni připraveno srdce. Stal se aspoň pro mne zázrak a teď jsem i věřil, že se operace vydaří, jak má, protože to tak Bůh chce. Ano, vše dopadlo v pořádku a má žena má od 1. 8. 2012 nové srdce a žije s námi plnohodnotným životem... Tedy na závěr Vám, pane Viktoro, upřímně děkuji za Váš příběh v rádiu, za Vaše povídání o Bohu, víře a Božím prostou, který mě moc pomohl a upevnil mou víru v Boha (ač jsem bez vyznání). Vám, Vaší rodině a blízkým přeji vše nej. Děkuji, že jsem Vám mohl napsat. Jiří